

LITERATUR IN DEN SPRACHEN BERLINS 2024

Marija Pavlović **Pravilnik** **(Odlomak)**

ARGENTINA

KANTON 13, JUŽNA AMERIKA

Pre simplifikacije, po predvelikotalasnoj klasifikaciji, teritorija koja je obuhvatala neoantičke države Čile, Urugvaj, Argentinu, Foklandska ostrva, ostrva Južna Gruzija i Južni Sendvič

Zastava: Argentinska zastava na kojoj je pahulja umesto sunca

Kantonski poklič: Jedno dete, jedan laptop!

Parkirala je žuti bicikl ispred žute suvenirnice, u čijem izlogu su se nizali redovi figurica u savremenim i neoantičkim verzijama. Drevne hulu verzije su prikazivale zamašne ženske figure u tropskoj odeći, a

nove u krznenim bundama. Sve su se klatile u iritantnom ritmu hronometra. Dve babe su sedele ispred, u žutim kostimima, žutim šeširima i staromodnim žutim AirMax patikama. Jedna je ravnodušno pitala drugu: „Šta misliš, ko će ovog puta osvojiti Zadatak?“

Ušla je i produžila ka zadnjoj prostoriji. Tamo je O¹ lepio poprsje na hula igračicu u prirodnoj veličini. Na stolu je stajalo najnovije, 234. žuto izdanje knjige *Politički protokol i veštine pregovaranja*.

„Zdravo, O!“

„O, zdravo Simona. Ipak ideš?“

„Naravno. Pretpostavljam da imaš nešto za mene.“

„Imam. Skromno, ali imam.“ Pogledao je finalni proizvod svog rada, klimnuo glavom i okrenuo se ka Simoni. „Da vidimo, gde sam to stavio.“

Izvukao je žutu kutiju sa jedne od žutih polica i stavio je na sto, sklanjajući knjigu. „Ovo sranje ti svakako ne treba, ionako svi pišu svoju verziju. E, o-vako. Ovde imaš Subverzivni Autolak, Dadaistički vodič kroz Evroaziju, Uspon i pad IMF-a, uređaj za automatsko prevođenje, offline mapu sa real time ažuriranjem granica. Džepni Pravilnik. I knjigu *O izumrlim vrstama Okeanije* (sa kengurom na naslovnoj strani).“

„Okeanija? Znaš da idem ka severu.“

„Znam. Ali isto tako znam da možda otvore vodenu granicu ka Okeaniji, a sa trenutnim modelom pregrupisanja...“

„Dobro. Kontam da malo pesimizma nije na odmet.“

„Ne bih to nazvao pesimizmom nego o o o o-prezom.“

„O-K.“

„Srećan put. Apdejtuj Slobodni Instagram redovno.“

„Hoću, O, hvala ti. Vidimo se.“

Parkirala je svoj žuti bicikl ispred Muzeja Marte Minujin.. Prošla je kroz njen hologram i ušla unutra. Došla je do Minufona i podigla slušalicu.

¹ Opsenar, naziv funkcije u žutoj armiji pre nego ime

Pritisnula je broj 7 24 42. Helijumski glas sa druge strane joj je odgovorio: „*Mis happenings siempre terminan trágicamente.*”² Spustila je slušalicu. Ispod telefonskog uređaja pojavila se sveže odštampana Polaroid fotografija Simone, okružene raznobojnim dimom.

#

Još od predvelikotalasnog doba, starourugvajski carinici važili su za najstrože. Stajala je u magacinu zaplenjene robe i čekala kapetana koji je završavao protokolarni dogovor sa carinicima pre polaska. Oko nje su se pružali nizovi rafova po kategorijama *drago kamenje, nakit, oružje, lekovi, biljke, biljno seme, pornografski materijal, zapaljivi materijal, namirnice, antikviteti* i beskrajni spiskovi zaplenjenog inventara.

Obluci sa predvelikotalasnih obala optočeni zlatom, platinom i novijim legurama za reparaciju, ogrlice sa Tamagoči privescima, zlatne narukvice sa držačima za mobilne telefone, paintball puške sa trajnim menjanjem pigmenta neprijatelja, ilegalni transkontinentalni električni trotineti, saksije sa sukulentama, seme baobaba, plug-inovi za vizuelne komunikatore sa pornićima po kategorijama: interkolorni, ekstrateritorijalni egzibicionizam, paganska hrišćanska fantastika, postkolonijalna submisivnost, umetničko izdrkavanje, egzistencijalni BDSM. Samozapaljive bluze od poliestera, procesori laptopova, ilegalne šunke u plastičnim pakovanjima, lego skulpture i boce koka-kole, helijumski baloni rudimentarnih animacija, mašine za kucanje (uh, ovo je baš staro), štapni mikseri, daske za surfovanje. Stavila je seme baobaba u džep jer je instinktivno pomislila da će joj možda zatrebati za neke pregovore.

Iz dubine magacina, začuo se ujednačeni vojnički štramac kapetana koji joj se približavao.

„Jedno dete, jedan laptop!”

„Jedno dete, jedan laptop i vama, kapetane. Kako ste, čula sam da je bilo nekih neobičnih dešavanja u našim vodama?”

„Umalo nismo imali cunami posle više od 200 godina. Dobro je što smo u Odbrambenoj fazi, jer bismo u suprotnom zbog skretanja flote

² Moji hepeninzi se uvek završe tragično.

morali značajno da restrukturišemo strategiju napada. Iznenadilo me što krećete sa nama. Mislim da ćemo imati samo rutinsko pregrupisanje. Prilično smo čvrsto utvrđeni, bio bi potreban petostruko jači napad da nas uzdrma, čak i sa ovim neobičnim događajima u Atlantskom okeanu.”

„Moje kretanje nema veze sa stanjem na tabli. Ja se nadam nekakvom novom Konsenzusu oko Višeg Cilja. Nadam se da ćemo okončati eru Zadataka.”

„Utopija. Svakako vam želim srećan put, sa nama i posle nas. Spremili smo kabinu broj 24 za vas, isplovljavamo za 2 sata. Tu sam tokom plovidbe ako vam bude trebalo još nešto, sada moram da krenem.”

„Hvala vam na gostoprimstvu. Srećan nam put.”

Zagledana u žutu vodenu masu pred sobom, pitala se koju od njih će prvo sresti. Da li će po povratku zateći istu boju na snazi? I hoće li sunce konačno ogrejati Kanton 13?